

Säännöstelyn vaikutukset muissa vesistöissä

Säännöstely ei vaikuta ainoastaan Ähtärinjärveen, vaan myös sen alapuolisiin vesistöihin. Ähtärinjärven säännöstelyn kehittämishankkeen yhteydessä on tullut myös selvästi esille Perännejärvien ongelmallinen tilanne. Peränteen ongelmia lisää kuitenkin järven jakautuminen kapean salmen erottamaan Vähä-Peränteeseen ja sen yläpuoliseen Peränteeseen. Lisäksi Suihkonsalmen pohjoispuoli muodostaa oman kokonaisuutensa. Peränteen vedenkorkeuksiin ei pystytä vaikuttamaan ainoastaan yläpuolisten vesistöjen säännöstelyllä, vaan tarvittaisiin myös vesistökohtaisia rakenteita.

Läpivirtausjärvenä Peränteen vedenkorkeus vaihtelee voimakkaasti ja vaihtelun suuruus riippuu keskeisesti Hankavedestä tulevasta vesimäärästä. Vedenpinta laskee kesällä usein liian alas, kun taas tulvatilanteessa ollaan hyvin korkealla tasolla. Jo hankkeen alusta alkaen tiedettiin, että Ähtärinjärven säännöstelyä muuttamalla ei voida Peränteen ongelmia ratkaista rikkomatta säännöstelyn lupaehtoja. Vedenpinnan pitämiseksi Peränteellä korkealla kesäisin jouduttaisiin säännöstelyn alaraja rikkomaan ja toisaalta tulvatilanteen hillitseminen Peränteellä johtaisi tulvaan Ähtärinjärvellä. Perännejärvi on kuitenkin otettu tarkastelun kohteeksi, jotta tiedettäisiin entistä tarkemmin, mitkä vedenkorkeudet ovat sekä rannan käytön että rantavyöhykkeen eliöstön kannalta suotuisia. Kesällä 1998 Perännejärvelle tehtiin lukuisia poikkileikkauksia, joiden perusteella lasketaan virkistyskäytön kannalta optimaaliset vedenkorkeustasot sekä varsinaisen Peränteen että Vähä-Peränteen alueelle. Peränteellä pitkään keskeytyksissä olleet vedenkorkeusmittaukset on aloitettu uudelleen ja myös Vähä-Peränteellä on aloitettu vedenkorkeuden seuranta.

Kesällä 1999 tehtiin myös muita rannan kasvillisuusvyöhykkeitä koskevia tutkimuksia, joiden avulla voidaan arvioida eliöstön kannalta hyvät vedenkorkeustasot. Edellä kuvatut tutkimukset tarjoavat myös tukea mahdollisten pohjapatojen suunnittelua varten.